

prima instanță: E. Galușceac
instanța de apel: M. Ciugureanu, I. Cotruță, L. Popova

nr. 3ra-735/17

DECIZIE

2 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrative lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valentina Clevadi
Iuliana Oprea
Iurie Bejenaru
Ion Druță
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Biroul Vamal Centru
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale
„Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Serviciului Vamal și
Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și restituirea
sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău și menținută hotărârea primei
instanțe

constată:

La 22 august 2016, SC „Sorinlux” SRL a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea
actului administrativ și restituirea sumei.

În motivarea acțiunii a invocat că conform contractului din 10 iulie 2010 și
invoice-lui nr. YK 60604A din 4 iunie 2016, SC „Sorinlux” SRL a procurat ghete,
balerine și dispozitiv de zdrobit struguri.

Afirmă că la postul vamal Chișinău, ținând cont de prevederile art. 23 și 24
Cod vamal, prin care a ales regimul vamal de import definitiv, cu punerea mărfurilor
în circulație liberă, brokerul vamal a completat, stocat, înregistrat pe serverul
programului informațional Asycuda World și a tapat declarația vamală de plasare în
regim de import definitiv a mărfii, cu determinarea valorii în vamă a mărfii în baza
valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit, conform
art. 11 din Legea Nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, cu
completarea formularului tipizat DVV-1 pentru anunțarea valorii în vamă,
determinată prin metoda nr. 1, în conformitate cu pct. 6 a Hotărârii Guvernului
nr. 600 din 14 mai 2002 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de
declarare a valorii în vamă a mărfurilor industriale pe teritoriul RM.

Susține că la traversarea frontierei de stat a RM, conform declarației vamale nr. 3029 I 44852 din 18 iulie 2016 de către SC „Sorinlux” SRL au fost achitate plăți vamale în sumă de 407975,72 lei pentru marfa procurată.

Indică că fără niciun argument reprezentantul biroului vamal a refuzat validarea declarațiilor vamale completate conform metodei nr. 1 și a întocmit Actul de inspecție din 18 iulie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 44852, în care a menționat că urmează a fi majorată valoarea în vamă, solicitând de asemenea completarea formularelor tipizate DVV-2.

Astfel, la completarea formularului tipizat DVV-2 valoarea în vamă a fost majorată până la suma de 531438,37 lei.

La fel, indică că conform contractului nr. RR14/14 din 2 aprilie 2015 și invoice-lui nr. SSTJ601 din 20 mai 2016, SC „Sorinlux” SRL a procurat cărucioare manuale și accesorii pentru cărucioare, achitând conform declarației vamale nr. 3029 I 43120 din 11 iulie 2016, plăți vamale în sumă de 58660,05 lei.

Notează că reprezentantul biroului vamal, fără a aduce careva argumente, la fel, a refuzat validarea declarațiilor vamale completate conform metodei nr. 1 și a întocmit Actul de inspecție din 11 iulie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 43120, în care a menționat că urmează a fi majorată valoarea în vamă, solicitând de asemenea completarea formularelor tipizate DVV-2.

Remarcă că la completarea formularului tipizat DVV-2 valoarea în vamă a fost majorată până la suma de 72392,55 lei.

Menționează că în total pentru devamarea mărfurilor importate SC „Sorinlux” SRL a achitat suplimentar suma de 137195,15 lei.

Comunică că la 20 iulie 2016, s-a adresat cu cerere prealabilă, prin care a solicitat restituirea sumei, dar a primit refuz.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 126 din Constituției, Protocolul de aderare al RM la Acordul de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului din 8 mai 2001, art. 127 Cod vamal, art. 6 alin. (1), 7 alin. (1), 17 pct. 3 lit. (a) din Legea nr. 1380 - XII din 20 noiembrie 1997, art. 10 alin. (2), 17 din Legea cu privire la tariful vamal, pct. 9 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul RM, art. 14, 16, 26, 27 din Legea contenciosului administrativ, art. 277, 278 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea Actului de inspecție din 18 iulie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 44852 din 18 iulie 2016 și Actului de inspecție din 11 iulie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 43120 din 11 iulie 2016, cu restituirea sumei de 137195,15 lei, încasate suplimentar pentru devamarea mărfii importate.

Prin hotărârea Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 19 octombrie 2016, acțiunea a fost admisă, au fost anulate Actele de inspecție a Biroului Vamal Chișinău din 18 iulie 2016, pentru declarația vamală nr. 3029 I 44852 din 18 iulie 2016 și din 11 iulie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 43120 din 11 iulie 2016 ca fiind ilegale.

A fost obligat Biroul Vamal Chișinău să restituie SC „Sorinlux” SRL suma de 137195,15 lei, încasată suplimentar pentru devamarea mărfii importate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, a fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe.

La 20 aprilie 2017, Biroul Vamal Centru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material și cu interpretarea eronată a legii.

Susține că este nefondată constatarea instanțelor inferioare precum că acțiunile organului vamal sunt ilegale, or în acțiunile sale organul vamal se ghidează de prevederile legislației în vigoare.

Invocă că în temeiul art. 179 Cod vamal, declarația vamală, care se depune la organul vamal, trebuie să fie însoțită de toate documentele necesare vămuirii.

Astfel, la vămuirea mărfii importate de către SC „Sorinlux” SRL, organului vamal i-au fost prezentate unele documente care în viziunea declarantului confirmă valoarea în vamă declarată cu aplicarea metodei nr. 1 de determinare a valorii în vamă.

Menționează că la etapa verificării documentelor de către organul vamal în baza cărora a fost declarată marfa importată, și anume la verificarea documentelor anexate și a corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii declarată de către SC „Sorinlux” SRL s-a stabilit cu certitudine faptul că documentele prezentate de agentul economic nu au furnizat informația necesară pentru confirmarea prețului tranzacției.

Astfel, afirmă că la declararea mărfii prin depunerea declarației vamale, lipsesc actele obligatorii pentru confirmarea valorii în vamă a mărfii importate, și anume: documentele bancare de plată, contractul de acordare a serviciilor de transportare, polița sau contractul de asigurare a mărfurilor, în cazul în care acestea au fost asigurate la inițiativa declarantului. De asemenea, în contractele de vânzare-cumpărare se prevăd clauze generale fără indicarea sumelor concrete, a prețului pentru o unitate de marfă, nomenclatorul sortimental al mărfurilor. Prețul mărfii care face obiectul vânzării este prevăzut într-o sumă de bani, însă nu se menționează și cantitatea preconizată.

În asemenea situație reiterează că inspectorul vamal, în calitate de factor de decizie a organului vamal, a acționat în strictă conformitate cu prevederile legislației RM, și anume Ordinul Serviciului Vamal nr. 480-O din 18 decembrie 2006 cu privire la aprobarea metodologiei de prelucrare a declarației vamale în detaliu, Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002 și Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997.

Relatează că unicul document care conține careva date despre valoarea factuală a mărfii importate este invoice-ul, care nefiind probat prin alte documente, creează dubii organului vamal referitor la datele indicate în acesta ce se referă la valoarea în vamă a mărfurilor, și mai mult ca atât invoice-ul nu are legătură cauzală cu contractul de vânzare-cumpărare din speță, contract în care de fapt nu este indicat prețul pentru o unitate de marfă, circumstanță ce contravine pct. 15 din Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002.

Respectiv, consideră că sunt nefondate concluziile instanțelor ierarhic inferioare precum că organul vamal nu a constatat careva iregularități, ce i-ar permite organului vamal să solicite acte suplimentare, iar în temeiul art. 179 alin. (2) Cod vamal și art. 7 alin. (1), (2) al Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, organul vamal este în drept să ceară informații suplimentare pentru a verifica datele din declarația vamală sau din alte documente prezentate.

În acest sens, relevă că organul vamal, a solicitat de la agentul economic prezentarea unor acte aferente tranzacției de import, în vederea confirmării datelor declarate inițial, precum: corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, cataloagele, ofertele de prețuri ale firmelor producătoare, vânzătorului, copia autenticată de pe declarația de export, certificatul de calitate a mărfii.

Totodată invocă că, conform pct. 73 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzut de Codul vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, dacă există îndoieli privind exactitatea informațiilor sau a documentelor furnizate pentru determinarea valorii în vamă, organul vamal poate solicita importatorului să prezinte justificări suplimentare, inclusiv documente sau alte evidente, iar conform alin. (2), dacă informațiile și documentele prezentate nu sunt în măsură să dovedească exactitatea valorii în vamă declarate, organul vamal are dreptul să refuze determinarea valorii în vamă pe baza prețului de tranzacție. Înainte de a lua o decizie finală, biroul vamal comunică importatorului, în scris, la cerere, motivele refuzului. În același mod se procedează și în cazul în care importatorul nu prezintă, în termenul stabilit, documentele solicitate de organul vamal.

Prin urmare, insistă că documentele solicitate de organul vamal urmau a fi prezentate pe deplin de către SC „Sorinlux” SRL pentru a furniza informația necesară pentru confirmarea valorii în vamă.

Mai indică că la stabilirea valorii în vamă a mărfurilor s-a utilizat metoda 6 (metoda de rezervă), din cauza imposibilității utilizării metodelor precedente.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 6 aprilie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 113), iar careva date despre recepționarea de către recurent a deciziei recurate la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017, în termenul legal.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 5 iulie 2017, recursul declarat de către Biroul Vamal Centru, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de către Biroul Vamal Centru, de a casa integral decizia instanței

de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

După cum denotă actele cauzei, conform contractului din 10 iulie 2010, prelungit prin acordul adițional nr. 2 din 1 decembrie 2012, nr. 3 din 2 ianuarie 2014 și nr. 4 din 4 ianuarie 2016 încheiat cu Yiwu Karma Import & Export Co LTD și invoice-lui nr. YK 60604A, SC „Sorinlux” SRL a procurat marfă, și anume, ghete, balerine și dispozitiv de zdrobit struguri (f. d. 26-28).

În scopul vămuirii lotului de mărfuri, prin intermediul brokerului vamal „Broker Universal” SRL a depus la Biroul Vamal Chișinău declarațiile vamale nr. 3029 I 44852 din 18 iulie 2016, ca metodă de declarare a valorii în vamă la mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova utilizând Metoda 1 - metoda de evaluare în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau care urmează să fie plătit (f. d. 24-25, 32-33).

La fel, la caz s-a stabilit că la 18 iulie 2016 Biroul Vamal Chișinău, aplicând metoda 6 de determinare a valorii în vamă (metoda de rezervă), a emis actul de inspecție prin care a majorat valoarea în vamă a mărfurilor importate, SC „Sorinlux” SRL, fiind obligată să achite suplimentar suma de 123462,65 lei (f. d. 53).

Totodată, actele cauzei atestă că conform contractului din 2 aprilie 2015, încheiat cu QINGDAO TIANJIU INDUSTRY TRADE CO., LTD și invoice-lui nr. SSTJ1601, SC „Sorinlux” SRL a procurat cărucioare manuale și accesorii pentru cărucioare (f. d. 14).

În scopul vămuirii lotului de mărfuri, prin intermediul brokerului vamal „Broker Universal” SRL a depus la Biroul Vamal Chișinău declarațiile vamale nr. 3029 I 43120 din 11 iulie 2016, ca metodă de declarare a valorii în vamă la mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova utilizând, la fel, Metoda 1 - metoda de evaluare în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau care urmează să fie plătit (f. d. 12-13, 18-19).

Ca consecință, la 11 iulie 2016 Biroul Vamal Chișinău, aplicând metoda 6 de determinare a valorii în vamă (metoda de rezervă), a emis actul de inspecție prin care a majorat valoarea în vamă a mărfurilor importate, SC „Sorinlux” SRL, fiind obligată să achite suplimentar suma de 13732,50 lei (f. d. 51).

Nefiind de acord cu actele de inspecție emise la 11 iulie 2016, și respectiv, 18 iulie 2016, SC „Sorinlux” SRL s-a adresat cu o cerere prealabilă către Biroul Vamal Chișinău și Serviciul Vamal al RM cu privire la anularea Actelor de inspecție din 11 iulie 2016 și 18 iulie 2016, (pentru declarația vamală nr. 3029 I 44852 din 18 iulie 2016 și declarația vamală nr. 3029 I 43120 din 11 iulie 2016) și restituirea sumei achitate suplimentar în mărime de 137195,15 lei (f. d. 10-11).

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Biroul Vamal Chișinău, SC „Sorinlux” SRL a solicitat anularea Actelor de inspecție din 11 iulie 2016 și 18 iulie 2016, (pentru declarația vamală nr. 3029 I 44852 din 18 iulie 2016 și declarația vamală nr. 3029 I 43120 din 11 iulie 2016) și obligarea Biroului Vamal

Chișinău să restituie suma de 137195,15 lei încasată suplimentar de la SC „Sorinlux” SRL pentru vămuirea mărfii importate.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, dispunând anularea Actelor de inspecție a Biroului Vamal Chișinău din 18 iulie 2016, pentru declarația vamală nr. 3029 I 44852 din 18 iulie 2016 și din 11 iulie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 43120 din 11 iulie 2016 și obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie SC „Sorinlux” SRL suma de 137195,15 lei, încasată suplimentar pentru devamarea mărfii importate.

Judecând apelul declarat de către Biroul Vamal Chișinău, instanța de apel a ajuns la concluzia netemeinicii apelului declarat de către Biroul Vamal Chișinău și menținerii hotărârii primei instanțe.

Verificând legalitatea și temeinicia concluziilor instanțelor ierarhic inferioare, în raport cu criticele formulate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că concluzia instanțelor judecătorești în sensul admiterii acțiunii SC „Sorinlux” SRL este una greșită, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator propus de părți în raport cu prevederile legale aplicabile raportului juridic în litigiu.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 5 din Legea nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, care indică că sistemul de determinare a valorii în vamă a mărfurilor se aplică pentru toate mărfurile introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal. Valoarea în vamă a mărfurilor este determinată în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova, precum și cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.

Conform art. 10 din Legea menționată, valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode: a) în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit; b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică; c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară; d) în baza costului unitar al mărfii; e) în baza valorii calculate a mărfii; f) prin metoda de rezervă. Principala metodă dintre cele specificate la alin.(1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit. d) și e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorința declarantului.

Potrivit Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, la care Republica Moldova a aderat prin Protocolul din 8 mai 2001, ratificat prin Legea nr. 218 din 1 iunie 2001, taxele vamale se evaluează la valoarea reală care este valoarea de tranzacție.

Prin derogare de la această regulă, dreptul autorității vamale de a stabili, printr-o echivalență verificabilă, o altă valoare vamală este recunoscută numai în cazul imposibilității de determinare a valorii reale și în situația unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de importator.

Distinct de aceste prevederi legale, în speță se va remarca că la declarațiile vamale prezentate de SC „Sorinlux” SRL, a fost anexat setul de documente conform

borderoului: factura comercială (invoice), carnetul TIR prevăzut de Convenție, pașaport tehnic a mijlocului de transport, scrisoarea de trăsură internațională prevăzută de Convenție, conosamentul prevăzut de Convenția ONU cu privire la TR, parking list, calculul cheltuielilor de transport, declarația vamală a țării de export, certificat de origine, numărul declarației de export/tranzit al Ucrainei, contract de vânzare-cumpărare, factura comercială (invoce), scrisori ale agenților economici, pașaportul, iar în baza declarației vamale societatea a utilizat metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit (f. d. 23, 36).

Potrivit pct. 14 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 600 din 14 mai 2002 (în vigoare la data depunerii declarației și emiterii actului de inspecție), în cazul în care organul vamal constată divergențe probate între datele conținute în actele menționate la pct. 13 din prezentul Regulament sau Sistemul informațional integrat vamal, identifică riscul de subevaluare prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare, potrivit art. 7 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, organul vamal solicită în scris declarantului prezentarea necumulativă și doar a celor acte aferente tranzacției de import a mărfurilor respective care pot justifica valoarea în vamă anunțată, după cum urmează:

- a) orice acord posibil între vânzător și cumpărător care afectează valoarea în vamă a mărfurilor;
- b) contractele cu terțe persoane referitoare la tranzacțiile indirecte;
- c) corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, în cazul în care aceasta a fost purtată;
- d) facturile pentru decontări către persoane terțe în beneficiul vânzătorului, dacă acestea rezultă din contractele încheiate sau alte acte;
- e) documentele contabile ale cumpărătorului, cum ar fi transferurile de fonduri către exportator sau vânzător sau pentru a obține informații privind comisioanele, profitul sau cheltuielile generale prin aplicarea metodei deductive și a valorii calculate (altele decât cele prevăzute la pct.13 al prezentului Regulament);
- f) documentele privind dreptul de proprietate asupra societăților comerciale implicate în tranzacție, pentru a exclude o posibilă relație de interdependență dintre vânzător și cumpărător în sensul art.11 alin.(6) din Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal;
- g) contractul în baza căruia dreptul de proprietate intelectuală este cesionat;
- h) copia autenticată de pe declarația de export;
- i) documentul de plată pentru cheltuielile de transportare;
- j) cataloagele, ofertele de preț (listele de prețuri) ale firmelor producătoare /vânzătorului;
- k) certificatul de origine, certificatul de calitate eliberat de producător;
- l) lista de încărcare.

În cazul în care declarantul nu dispune de careva acte din cele solicitate suplimentar de organul vamal, declarantul va consemna acest fapt pe solicitarea

scrisă. Declarantul, din proprie inițiativă, este în drept să prezinte și alte acte în scopul confirmării valorii în vamă anunțate.

Raportând la caz prevederile enunțate în coroborare cu relatările stabilite instanța de recurs reține drept incorectă concluzia instanțelor de judecată cu referire la faptul constatării temeiniciei acțiunii înaintate de SC „Sorinlux” SRL.

Și asta deoarece, la etapa verificării documentelor de către organul vamal, în baza cărora a fost declarată marfa importată, s-a constatat că documentele prezentate de agentul economic SC „Sorinlux” SRL nu indică cu certitudine informația necesară pentru confirmarea prețului tranzacției, în contractul de vânzare-cumpărare fiind prevăzute clauze generale, fără indicarea sumelor concrete a prețului pentru o unitate de marfă, nomenclatorul sortimental al mărfurilor.

Ca urmare, a fost întocmită fișa-act prin care a fost solicitată prezentarea documentelor suplimentare în vederea confirmării veridicității datelor privind valoarea în vamă anunțată (f. d. 54), care însă nu au fost prezentate.

În acest context, urmează a fi menționate prevederile art. 7 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, care indică că în cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunțată, declarantul, la cererea autorității vamale, este obligat să prezinte datele respective. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autenticitatea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de prezenta lege.

Astfel fiind, instanța de recurs apreciază critic constatarea instanțelor de judecată cu privire la faptul că organul vamal neîntemeiat a emis actele de inspecție, prin care a fost recalculată și majorată valoarea în vamă a mărfurilor, fiind cert că organul vamal a solicitat reclamantului prezentarea corespondenței comerciale purtată în vederea încheierii prețului, în cazul în care aceasta a fost purtată, copia autenticată de pe declarația de export, cataloagele, ofertele de preț (listele de prețuri) ale firmelor producătoare/vânzătorului, certificatul de origine, certificatul de calitate eliberat de producător, însă SC „Sorinlux” SRL nu a prezentat actele solicitate suplimentar de organul vamal.

Or, neonorarea obligațiilor stabilite de legislație, îndreptățește organul vamal de a efectua o reevaluare a mărfurilor importate în felul și modul stabilit de legislație.

Alineatul 3 art. 8 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 prevede că, în cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sunt veridice (inclusiv sunt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sunt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicând consecutiv una din cele 6 metode stabilite de lege.

În aceste condiții sunt lipsite de sens și urmează a fi respinse susținerile SC „Sorinlux” SRL precum că organul vamal fără niciun argument ar fi refuzat validarea declarației vamale.

Cele relatate în ansamblu atestă lipsa temeiurilor pentru declararea ilegalității actelor de inspecție întocmite de Biroul Vamal Chișinău la 11 iulie 2016 și 18 iulie 2016, pe când instanțele ierarhic inferioare la emiterea hotărârii au aplicat

greșit normele de drept material, fapt ce generează casarea acestora și respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Față de cele ce preced, fiind cert că circumstanțele pricinii au fost constatate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, nefiind necesară verificarea suplimentară a careva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și a emite o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de către Biroul Vamal Centru.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2017 și hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 19 octombrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și restituirea sumei, și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge acțiunea Societății Comerciale „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și restituirea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Ala Cobăneanu